

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 2080/06
23.10.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа и саветника Врховног суда Гордане Маравић, записничара, у кривичном предмету против осуђеног АА, због кривичног дела тежак случај разбојничке крађе и разбојништва из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору Кв.бр.133/06 од 21. јула 2006. године, у седници већа одржаној дана 23. октобра 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ жалбе осуђеног АА и по службеној дужности, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Окружног суда у Сомбору Кв.бр.133/06 од 21. јула 2006. године само у погледу одлуке о казни, тако што Врховни суд задржавајући као правилно утврђене казну затвора у трајању од 15 година због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 3. КЗ из правноснажне пресуде Врховног суда Србије у Београду Кж I 2129/05 од 25. јануара 2006. године (којом је преиначена пресуда Окружног суда у Сомбору К.бр.19/04 од 15. јула 2005. године), казну затвора у трајању од три године због продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС из правноснажне пресуде Окружног суда у Зрењанину К.бр.57/03 од 21. августа 2003. године и казну затвора у трајању од седам година због кривичног дела тежак случај разбојништва и разбојничке крађе из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 1. КЗ РС у саизвршилаштву у вези члана 22. КЗ СРЈ, из правноснажне пресуде Окружног суда у Сомбору К.бр.51/03 од 24. октобра 2003. године,

-па одговарајућом применом члана 48. и 49. Основног кривичног закона, АА

ОСУЂУЈЕ

на јединствену казну затвора у трајању од 15 година у коју се урачунава време проведено у притвору и време до сада проведено на издржавању казне.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Сомбору Кв.бр.133/06 од 21. јула 2006. године преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Окружног суда у Сомбору Кв.бр.66/06 од 27. марта 2006. године, којом је АА осуђен због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 3. КЗ (пресуда Врховног суда Србије у Београду Кж I 2129/05 од 25. јануара 2006. године) и због једног продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС (пресуда Окружног суда у Зрењанину К.бр.57/03 од 21. августа 2003. године), на јединствену казну затвора у трајању од 17 година и шест месеци у коју се урачунава време до сада проведено на издржавању казне, и правноснажна пресуда Окружног суда у Сомбору К.бр.51/03 од 24. октобра 2003. године којом је оглашен кривим због кривичног дела тежак случај разбојништва из члана 169. став 1. у вези члана 168. став 1. КЗ РС у саизвршилаштву у вези члана 22. КЗ СРЈ, па је на основу члана 60. и 62. Кривичног законика (ступио на снагу 1. јануара 2006. године) осуђен на јединствену казну затвора

у трајању од 20 година у коју ће се урачунати време проведено до сада на издржавању казне затвора.

Против ове пресуде жалбу је изјавио осуђеног АА због одлуке о казни, с предлогом да Врховни суд уважи жалбу и изрекне му јединствену казну затвора у складу са законом.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.бр.2313/06 од 18. јула 2006. године изнео је мишљење да је првостепена пресуда правилна и да жалбу осуђеног треба одбити као неосновану.

Врховни суд је у седници већа размотрио све списе кривичног предмета, заједно са побијаном пресудом и изнетим мишљењем Републичког јавног тужиоца, па је оценивши наводе изјављене жалбе нашао:

Жалба ЈЕ ОСНОВАНА.

Врховни суд је испитао првостепену пресуду и по службеној дужности у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, па није нашао у пресуди или поступку који је претходио њеном доношењу битне повреде одредаба кривичног поступка. Међутим, првостепена пресуда донета је уз повреду кривичног закона, јер је одлуком о казни прекорачено овлашћење које суд има по закону, те тако учињена повреда Кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП, а која је повреда закона отклоњива у поступку по жалби против првостепене пресуде, те на коју у овом случају другостепени суд пази и по службеној дужности (члан 380. став 1. тачка 2. ЗКП).

Наиме, Окружни суд у Сомбору у својој пресуди којом су преиначене правноснажне пресуде, како је то наведено у разложима ове пресуде, применио је одредбу члана 60. и 62. Кривичног законика, па на основу исте осудио оптуженог АА на јединствену казну затвора у трајању од 20 година не поступивши у складу са императивном одредбом члана 5. став 1. и 2. Кривичног законика, а којим одредбама је прописано временско важење кривичног законодавства, па тако у ставу 1 овог члана КЗ да ће се на учиниоца кривичног дела применити закон који је важио у време извршења кривичног дела, а који је у овом случају и блажи за учиниоца (члан 5. став 2. КЗ).

Одредбом члана 38. став 1. Основног кривичног закона прописано је да казна затвора не може бити краћа од 15 дана ни дужа од 15 година, што значи опште правило о максимуму казне затвора која се може изрећи по закону, који је важио у време суђења и има се применити код одмеравања казне осуђеном.

Када је осуђено лице оглашено кривим у првостепеном кривичном поступку, односно када је текао кривични поступак и другостепени, уз примену различитих закона, кривичних закона измењених једном или више пута, па су неки блажи, а неки строжији за учиниоца, у поступку спајања казни на осуђеног се примењује кривични закон који је блажи.

Примењујући даље одредбе члана 49. ОКЗ о одмеравању казне осуђеном лицу, а тако и одредбу члана 48. став 1. и 2. ОКЗ, Врховни суд је преиначио првостепену пресуду, те АА за наведена кривична дела осудио на јединствену казну затвора у трајању од 15 година са урачунатим притвором и до сада издржаном казном. На овај начин отклоњена је повреда Кривичног закона, коју је учинио првостепени суд прекорачивши своја овлашћења код одлуке о казни, али и уважена жалба осуђеног АА, па је осуђен на казну у складу са одредбама Кривичног закона.

По оцени Врховног суда изречена казна адекватна је свим релевантним околностима, као и са оценом тежине и степена друштвене опасности учињених кривичних дела и степена кривичне одговорности АА, те изречена у потпуности у складу са законом, а као таква подобна да испуни захтеве специјалне генералне превенције, односно сврху кажњавања прописану законом у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција (члан 5. став 2. и члан 33. ОКЗ).

Због наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде у смислу одредбе члана 391. став 1. Законика о кривичном поступку.

Записничар Председник већа-судија

Гордана Маравић, с.р. Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ан